

Ročník 1961

Sbírka zákonů Československé socialistické republiky

Cástka 29

Vydána dne 8. července 1961

Cena 40 haléřů

OBSAH:

66. Zákon o veterinární péči

66

ZÁKON

ze dne 28. června 1961

o veterinární péči

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tento zákon:

§ 1

Základní ustanovení

Účelem tohoto zákona je upravit veterinární péči tak, aby odpovídala potřebám socialistické živočišné velkovýroby, plánovitě podporovala její rozvoj, zabezpečovala zdraví chovu hospodářských zvířat, tim aby přispívala k předcházení chorob přenosných ze zvířat na člověka a současně zabezpečovala vytváření podmínek pro výrobu zdravotně nezávadných a hodnotných potravin a surovin živočišného původu a krmiv, a to jak již v zemědělské výrobě, tak i při průmyslovém zpracování.

Veterinární péče

§ 2

(¹) Veterinární péče zahrnuje všeobecnou ochranu zdraví zvířat i zvěře (dále jen „zvířat“) zejména hygienou jejich plemenitby, odchovu, výživy, životního prostředí, ošetřování a přepravy (přemisťování) a vyhledáváním příčin hromadných onemocnění a jejich odstraňováním. Součástí veterinární péče je zabezpečování zdravotní nezávadnosti krmiv, dostatečného množství účinných veterinárních biopreparátů, léčiv, vyšetřovacích a léčebných pomůcek a potřeb, jekož i zneškodňování těl uhynulých zvířat, konfiskátů a odpadu živočišného původu, pojmípadle péče o jejich účelné a nezávažné využití.

(²) Významnou součástí veterinární péče je ochrana státního území proti zavlečení a šíření nárazu zvířat, ozdravování chovu hospodářských zvířat a léčení zvířat nemocných.

§ 3

Veterinární péče je uplatňována v plném souladu s úkoly hygienické a protiepidemické péče a se zřetelem k plánu rozvoje socialistické zemědělské velkovýroby a potravinářského průmyslu; jednotlivá opatření vycházejí z politických a ekonomických rozborů a využívají nejnovějších pokrokových poznatků vědy. Vědecko-výzkumná činnost v oboru veterinární se zaměřuje k potřebám veterinární péče.

§ 4

(¹) V jednotných zemědělských družstvech, státních statech a ostatních zemědělských závodech a podnicích zpracovávajících potraviny a suroviny živočišného původu a krmiva je veterinární péče neoddělitelnou součástí plnění výrobních i ostětních pracovních úkolů.

(²) V těchto závodech a podnicích odpovídají za plnění úkolů veterinární péče jejich vedoucí, v jednotných zemědělských družstvech představenstva; k plnění těchto úkolů ustanovují způsobilé pracovníky.

(³) Všichni pracovníci v těchto závodech a podnicích jsou povinni aktivně se podílet na plnění úkolů veterinární péče a doplňovat si stále základní znalosti na tento úsek.

§ 5

(¹) Požadavkům veterinární péče musí odpovídat projekty, výstavba, rekonstrukce i údržba budov a zařízení pro zvířata, jekož i podniků a jejich zařízení pro výrobu a zpracování potravin a surovin živočišného původu a krmiv.

(2) Normy živočišných výrobků, potravin a surovin živočišného původu a krmily mohou být schváleny jen když vyhovují také požadavkům veterinární péče; technologické a pracovní postupy při jejich výrobě a zpracování musí rovněž odpovídat požadavkům veterinární péče.

Prevention

§ 6

(1) Základním předpokladem rozvoje živočišné výroby a výroby hodnotných potravin a surovin živočišného původu je zdraví zvířat, všeestranná péče o jejich správnou výživu a ošetřování a péče o zdravé prostředí chovu, jakož i účinné předcházení vzniku nárazu a chorob zvířat dodržováním zoohygienických zásad a veterinárních opatření a soustavnými preventivními prohlídkami zvířat.

(2) Národní výbory zodpovídají za komplexní rozvoj veterinární péče v zemědělských závodech již při sestavování plánu rozvoje zemědělské výroby a dbají, aby v dlouhodobých i ročních plánech rozvoje zemědělské výroby v socialistických zemědělských závodech byly uplatňovány požadavky veterinární péče.

(3) Chovatelé a ošetřovatelé zvířat jsou povinni osvojovat si základní znalosti o pokrokových způsobech chovu zvířat, o ochraně zdraví zvířat, o příznacích a vzniku nemoci zvířat, o řízení hromadných onemocnění zvířat a přinášení některých nárazů mezi lidmi a zvířaty navzájem, oznamovat včas podezření z onemocnění, jakož i onemocnění a uhnali zvířat a zejména zabezpečovat

- a) odchov zdravých zvířat důsledným dodržováním zásad hygieny plodnosti, výživy, životního prostředí a ošetřování zvířat;
- b) zdravotní nezávadnost potravin a surovin živočišného původu a krmil především v zemědělské průvýrobě;
- c) první pomoc a vyžádání odborné veterinární pomoci nemocným zvířatům a provádění stanovených veterinárních opatření.

§ 7

(1) Místa pro svody zvířat, zejména nákupní a přejímací místa pro jatečná zvířata, místa pro konání trhů a výstav zvířat, dále zařízení pro porážení zvířat (dále jen „jatky“), podniky a zařízení pro zpracování a ošetřování potravin a surovin živočišného původu a krmil, jejich sběrny a skladů a provoz v nich musí odpovídat požadavkům veterinární péče; v souhlasu s nimi musí být prováděna přeprava (přemisťování) zvířat, potravin a surovin živočišného původu.

(2) Mista, podniky a zařízení uvedená v odstavci 1 podléhají veterinárnímu dozoru.

§ 8

Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství v dohodě se zúčastněnými ústředními řady stanoví veterinární podmínky pro dovoz z ciziny, průvoz státním územím a vývoz zvířat, potravin a surovin živočišného původu, jakož i jiných předmětů, které mohou být nositeli zárodků nákažlivých nemocí zvířat. Podmínky zahraničního obchodu a dopravní podniky odpovídají za jejich dodržování.

§ 9

Náraz a jiná hromadná onemocnění zvířat

(1) Vznik nárazu a jiných hromadných onemocnění zvířat a podezření z nich musí být ihned ohlášeny národnímu výboru a veterinárnímu středisku, nárazu a onemocnění vyšetřeny odborně způsobilými veterinárními pracovníky a provedena neprodleně ochranná a zdolávací opatření.

(2) Zdolávání hromadných onemocnění zvířat se provádí zpravidla podle ozdravovacích plánů zemědělských závodů schválených okresním národním výborem.

(3) K rozhodování o opatřeních k zdolávání nárazu a jiných hromadných onemocnění zvířat zřizuje národní výbory při zemědělské komisi podle potřeby užší (nárazové) komise. Nárazové komise mají 5 až 7 členů, které volí národní výbory ze svých odborných pracovníků, z pracovníků zemědělských závodů, ústavů, zařízení apod. Za předsedu nárazové komise volí národní výbor zpravidla poslance — člena zemědělské komise, za tajemníka komise zpravidla odborně způsobilého veterinárního pracovníka okresního, popřípadě krajského veterinárního zařízení.

(4) Při výskytu velmi nebezpečných nárazů a jiných hromadných onemocnění, zejména hrozí-li nebezpečí z prodlení, může ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství učinit mimořádná opatření k jejich rychlému zdolání.

Prohlídka jatečných zvířat a masa

§ 10

(1) Jatečná zvířata (skot, prasata, ovce, kozy, koně a ostatní jednokopytníci, drůbež a králičí), jejichž maso je určeno pro veřejné zásobování, podléhají povinnému veterinárnímu vyšetření před porážením, při porážení a po porážení (prohlídka jatečných zvířat a masa).

(2) Jatečná zvířata určená ke spotřebě ve vlastní domácnosti majitele zvířete (tzv. domácí porážka) podléhají rovněž veterinárnímu vyšetření s výjimkou zdravých jehňat a kůží do věku 3 měsíců, králíků a drůbeže.

(3) Maso jatečných zvířat se označí a smí být použito podle výsledku prohlídky; maso nevyšetřené a maso označené podle výsledku prohlídky za nepoživatelné nesmí být uváděno do oběhu.

(4) Zvěřina, ryby a jiná zvířata nebo jejich části, jsou-li určena k výživě nebo ke krmení nebo se zpracovávají pro tyto účely, podléhají veterinárnímu vyšetření, pokud tak stanoví prováděcí předpis.

§ 11

(1) Jatečná zvířata, jejichž maso je určeno pro veřejné zásobování, musí být poražena na jatkách; nákupní místa pro jatečná zvířata musí být od jatek oddělena.

(2) Nemocná zvířata a zvířata podezřelá z nákazy určená k poražení na jatkách, musí být dopravena do zvláštních jatek (sanitních), popřípadě do sanitních oddělení jatek, pokud ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství v dohodě s ministerstvem potravinářského průmyslu a ostatními zúčastněnými ústředními úřady pro odůvodněné případy nestanoví jinak. Podrobnosti o způsobu dopravy a o úhradě nákladů za dopravu těchto zvířat, stanoví prováděcí předpis.

Provádění veterinární péče,
prohlídek jatečných zvířat a masa a zabezpečování
zdravotní nezávadnosti potravin a surovin
živočišného původu

§ 12

(1) Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství v úzké součinnosti s krajskými národními výbory metodicky řídí, kontroluje a napomáhá plnění úkolů veterinární péče a úkolů při prohlídce jatečných zvířat a masa; podle zásad vydaných společně s ministerstvem zdravotnictví řídí, usměrňuje a kontroluje provádění hygienických opatření k zabezpečování zdravotní nezávadnosti potravin a surovin živočišného původu jak při jejich výrobě v zemědělství a dovozu z ciziny, tak i při jejich zpracování, ošetření, ūchově, přepravě a skladování, a to až do jejich uvození do oběhu. Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství v případech uvedených v § 9 odst. 4 i veterinární činnost provádí.

(2) Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství zřizuje k provádění a kontrole úkolů podle odstavce 1 zařízení, ústavy a podniky a stará se v součinnosti s národními výbory o výchovu odborných kádrů.

(3) Okresní národní výbory zabezpečují úkoly veterinární péče a dozírají na jejich plnění, organizují opatření k zdolávání nákaz a jiných hromadných onemocnění, zajišťují prohlídky jatečných zvířat a masa a starají se o odborné léčení zvířat; podle zásad uvedených v odstavci 1 činní opatření k zabezpečování zdravotní nezávadnosti potravin a surovin živočišného původu. Odbornou činnost směřující k plnění těchto úkolů vykonávají odborně způsobilí veterinární pracovníci okresních veterinárních zařízení; tito pracovníci vykonávají také hygienický dozor nad zdravotní nezávadností potra-

vin a surovin živočišného původu, a to vždy v úzké součinnosti s orgány hygienické a protiepidemické služby.

(4) Místní národní výbory dbají o provádění veterinární péče přímo v zemědělských závodech a činní ve stanoveném rozsahu neodkladná opatření k zdolávání nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat; v součinnosti s okresními národními výbory organizují rozšířování znalostí o všeestranné veterinární péči cílevědomou osvětovou činností. Veterinární pracovníci veterinárních zařízení pracují v úzké součinnosti s místními národními výbory a pomáhají jim při uplatňování veterinární péče.

(5) Národní výbory se při řízení a dozoru nad plněním úkolů podle předchozích odstavců plně opirají o účast a iniciativu pracujících a o jejich dobrovolné společenské organizace.

§ 13

(1) Při plnění úkolů podle ustanovení § 12 mohou národní výbory zejména:

- udílet odpovědným vedoucím zemědělských závodů, průmyslových, dopravních a jiných podniků, zařízení, ústavů i úřadů a jednotlivým osobám závazné pokyny nutné k uplatnění řádné veterinární péče;
- nařídit opatření účelná a nutná k ochraně zdraví zvířat, k zamezení šíření nákaz a jiných nemoci zvířat a k jejich zdolávání, popřípadě nařídit usmrcení zvířat, ošetření a v krajním případě i zničení předmětu, které jsou nositeli zárodků nakažlivých nemocí, a izolaci osob nebo jiná omezení v osobním styku;
- nařídit opatření k ochraně zdraví zvířat před nemocemi, které jsou společné zvířatům i lidem;
- zakázat výrobu, zpracování a uvádění potravin a surovin živočišného původu k krmení do oběhu, popřípadě nařídit jejich vyskladnění, jiný způsob jejich použití nebo jejich zneškodnění, jsou-li zdravotně závadné, méně hodnotné nebo hrozí-li nebezpečí dalšího jejich znehodnocení.

(2) Okresní národní výbory mohou pověřit odborně způsobilé veterinární pracovníky svých veterinárních zařízení, aby činnili některá opatření uvedená v odstavci 1. O odvolání proti opatřením těchto pracovníků rozhoduje okresní národní výbor.

(3) Odborně způsobilí veterinární pracovníci jsou oprávněni při plnění a kontrole úkolů podle § 12 vstupovat do zemědělských závodů, průmyslových, dopravních a jiných podniků, zařízení, ústavů i úřadů, požadovat doklady a údaje potřebné k provádění své činnosti, odebrat vzorky k vyšetření a požadovat pomoc potřebnou k řádnému výkonu veterinární činnosti. Za odebrané vzorky potřebné k vyšetření se neposkytuje náhrada.

(4) Vedoucí organizací uvedených v odstavci 3, jejich pracovníci, popřípadě i jiné osoby, jejichž účast je při výkonu činnosti odborně způsobilých

Sbírka zákonů č. 66/1981

veterinářských pracovníků nutná, jsou povinni po-máhat při jejich činnosti, poskytnout požadované údaje, věcné prostředky a osobní pomoc při vyšetřování, prohlídce a posouzení zvířat, potravin a su-rovin živočišného původu. U organizací, ve kterých je nutný trvalý veterinární dozor, jsou vedoucí těchto organizací povinni poskytnout věcnou pomoc a umožnit zejména řádné vyšetření jatečných zvířat a masa a laboratorní zkoušky.

(5) Úkony podle tohož zákona prováděné od-borně způsobilými veterinárními pracovníky jsou bezplatné, pokud zvláštní předpisy nebo ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství nes-tanoví jinak.

Všeobecná a závěrečná ustanovení

§ 14

(1) Rizení výroby veterinárních biopreparátů vyráběných v ústavech a jiných zařízeních podléha-jících ministerstvu zemědělství, lesního a vodního hospodářství, dozor nad jejich výrobou a distribucí, jakož i dozor nad jejich dovozem přísluší ministerstvu zemědělství, lesního a vodního hospodářství.

(2) Vyrábět, dovážet a do oběhu uvádět sítice prostředky pro zvířata je dovoleno jen se souhlasem ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospo-dářství.

§ 15

Veterinární péče v útvarech a zařízeních ozbrojených sil upravují předpisy, které vydají ministerstva vnitra a národní obrany. Orgány ozbrojených sil postupují při provádění veterinární péče přimě-řeně podle tohož zákona v úzké součinnosti s ná-rodními výbory.

§ 16

Opatření při nemocích zvířat přenosných na lidi se provádějí vždy v úzké součinnosti s orgány hygienické a protiepidemické služby.

§ 17

Zvláštní předpisy stanoví, ve kterých případech a za jakých podmínek se poskytuje ze státních pro-středků podpora k úhradě nebo zmírnění škod způ-sobených tím, že bylo nařízeno poražení zvířat nebo že zvířata uhynula při nákažách a jiných hromadných onemocněních nebo že byla nařízena ochra-ná a zdolávací opatření, jakož i náhrady ušlého výdělku nebo výloh vzniklých pracujícím v důsledku izolace nařízené při opatření proti nákažám zvířat.

§ 18

Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství vydá v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a s ostatními záčastněnými ústředními úřady předpisy k provedení tohoto zákona.

§ 19

Zrušuje se

1. zákon č. 187/1950 Sb., o zdokonalení živočišné výroby;
2. vládní nařízení č. 99/1952 Sb., o organizaci veterinární služby a o některých veterinárních opa-třeních (veterinární řád);

§ 20

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1981.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Siroky v. r.